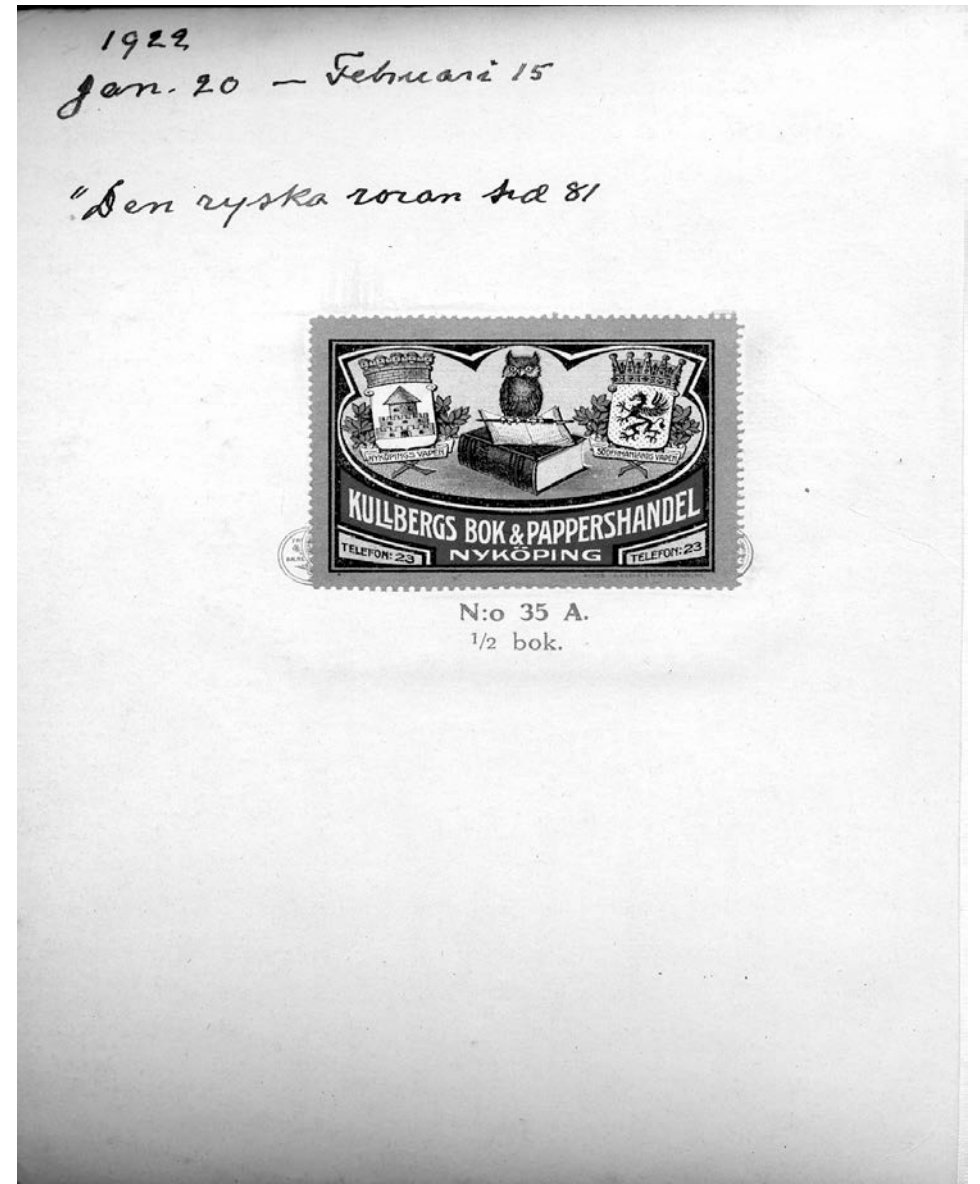
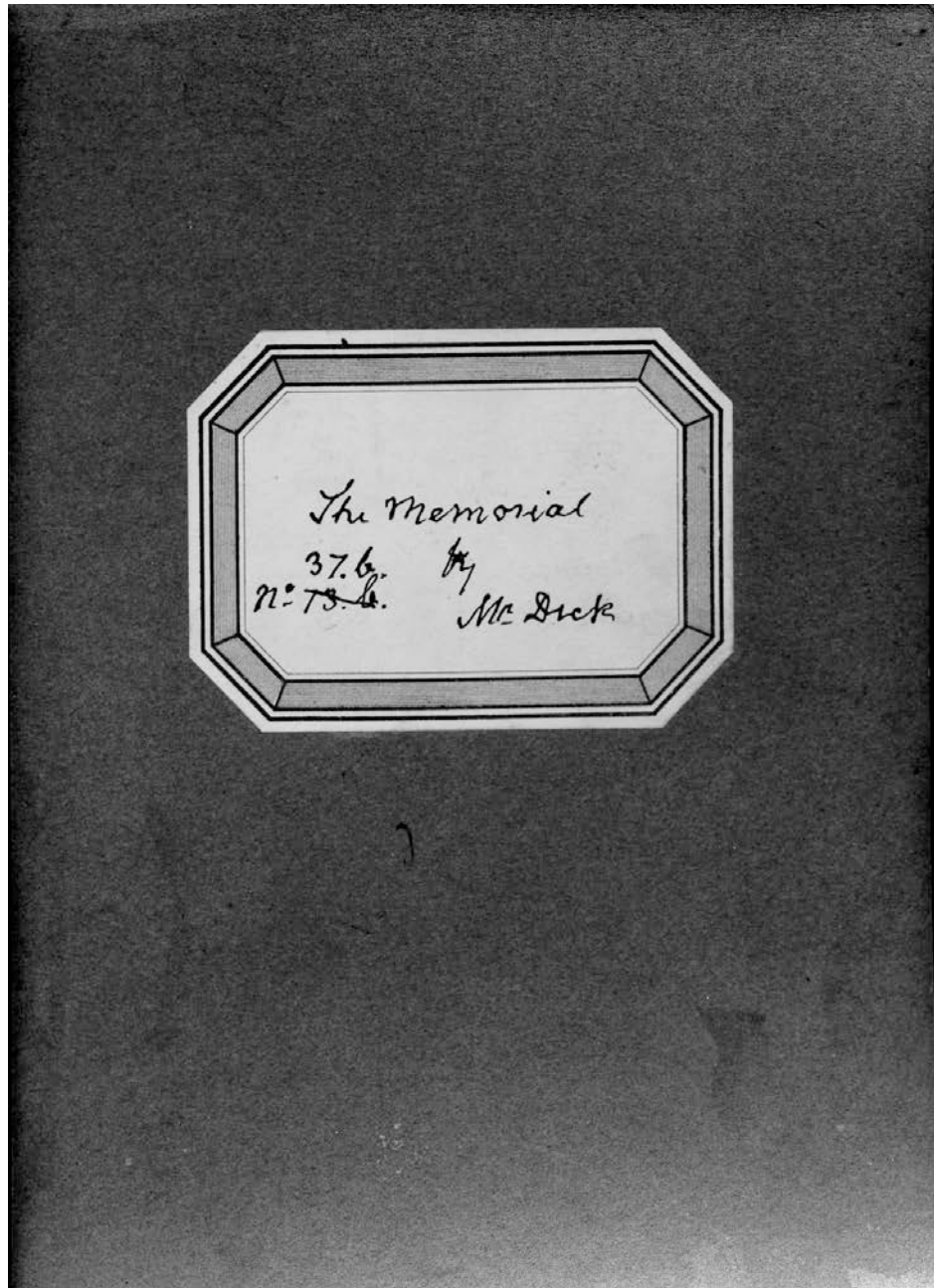

The Memorial by Mr Dick nr 37 b

i den högre uppgiften att sammanföra de europeiska folken i en rättvis och varaktig fredsöfverenskommelse nästa sida

Sensationellt !^{x)}. En upplysning af mycket uppseende väckande art har framkommit vid de sista öfverläggningarna i Cannes mellan Lloyd-George och Briand. Enligt ett privattelegram från Paris till G. H. T har Briand vid en privat sammankomst (vid hvilken G.H.T.s murfvel förmodligen var närvarande?) äfven talat om den hemliga militära öfverenskommelsen mellan Frankrike och Belgien. Båda dessa stater ha förpliktat sig, enligt Briands uttalanden, att genom sina besättningstrupper göra propaganda^{xx)} för Rheinområdet autonomi. Belgien och Frankrike äro beredda att befrämja denna frihetsrörelse samt att försvara det autonoma Rheinområdet mot hvarje angrepp utifrån. Enligt Briands information har denna propaganda hittills gjort stora framsteg _ _ _ Besättnings-

---

xx) de svarta franska bland kvinnorna?

x) (och lögnaktigt?)

trupperna skola hvarken af Frankrike eller Belgien dragas tillbaka, enär detta strider mot den ömsesidiga öfverenskommelsen. Ej håller skola arméernas styrkor minskas.

Lloyd-George bad Briand att icke vidare ingå på denna traktat. Man beslöt till och med att icke upptaga denna diskussion i de engelska protokollen (säger inte om 'et) (förra sidan) "Le Temps" uttrycker sin tillfredsställelse med Lloyd-Georges svar och framhåfver särskildt hans markerande af intressegemenskapen mellan Frankrike och England som en akt af diplomatisk betydelse.

Tidningen råder regeringen att snarast möjligt söka realisera den fransk-engelska traktaten och slutar: "Det gäller att smida medan järnet är varmt"

Paris den 19de Januari. Vid Kamrarnas sammanträde afgaf konseljpresident Poincaré sin ministerförklaring hvarunder han bland annat yttrade:

--- Trots energiska ansträngningar kunna de franska finanserna icke räddas för så vidt icke Tyskland utför de för-

bindelser det iklädt sig att godgöra de skador och förluster det förorsakat.

Det skulle vara den mest skandalösa orättvisa om det segrande Frankrike som oförskyldt anfallits, och som fått tio af sina departement ödelagda, skulle för egna medel återuppbygga de förhärjade trakterna och låta sina egna skattdragare betala underhåll och anslag åt krigets offer.

Poincaré talade äfven om den finansiella situationen i Tyskland och uppräknade därvid talrika omständigheter som vederlägga påståendet om att Tyskland skulle vara insolvent. Det heter i detta sammanhang: Om staten ruinerar sig nationen^{x)} som antagit Versaillesfördraget, skadeståndskommissionens betalningsförslag och de allierades ultimatum. Frankrike, som försvarar rätten, vill skydda de internationella öfverenskommelserna _ _ _

_ _ _ Så länge som öfriga villkor i Versaillesfördraget, exempelvis avväpningen

---

x) bortprånsladt – nationen har åter

och bestraffningen af krigsförbrytarna (af mindre vikt) icke uppfyllts,^{x)} måste vi fullständigt fasthålla vid de beslutade straffåtgärderna och vid behof vidtaga nya (som tyskarna icke vilja eller kunna klämma efter de tyska kapitalisterna, så låt de allierade göra det)

Från Belgrad telegraferas d. 19de Jan: Regeringen i Belgrad har fått underrättelse om att exkejsarinnan Zita lämnat Schweiz i sällskap med sin son. De äro nu på väg till Ungern. Exkejsarinnans afsikt med resan är att proklamera sonen till kung och sig själf till regent. Med anledning häraf råder liflig förbindelse mellan Prag, Belgrad och Budapest. ---

--- ”skulle detta rykte bekräftas, kan man draga den slutsatsen att Zita lider af en höggradig akut neurasteni, som motiverar internering på något sanatorium under bevakning, detta likaväl i vederbörande nationers som i hennes eget intresse – om man verkligen sätter tilltro till meddelan-

---

x) nästa sida

det i Belgrad, visar detta endast ett liknande själstillstånd därnere! - -

Om den tillända nya rättegången mot krigsbrottslingarna skrifves:

--- Man får hoppas att det får stanna vid denna hemställan (om förnyad rättegång) och att bakom telegrammet i fråga endast ligger, att vederbörande kommission fullgjort sitt arbete. Som bekant kan det äfven i vårt välordnade land inträffa att en kommitté, som fått sig ett särskilt brådskande uppdrag förelagdt, kommer fram med sin utredning vid en tidpunkt då saken råkat i glömska. Det skulle i detta fall vara det bästa för freden och samarbetet i Europa och säkerligen också för rättvisan (rättare: om än ej för rättvisan)

(sid.60 förra häftet) nödvändigt skola vi vänta ännu längre. Ty vi veta att de internationella förbindelserna genom historiens gång till sist vända sig till vår fördel. (så nu vet ni det ryssar, som tre fjärdedelar af er äro analfabeter får väl visdomsorden läsas opp för er)

I en annan artikel uppställer Isvestia frågan om makterna vilja ”erkänna eller strypa Ryssland. Isvestia uttrycker indignation öfver att Japan, som är i krigstillstånd med Sovjet ingår i det internationella konsortiet för Rysslands återupprättande ”Då vi höra de vackra talen om Rysslands återupprättande af Rysslands välstånd, synes det oss som om man vill omfamna oss så hårdt, att benen krossas i kroppen på oss”

I ministerdeklarationen inför franska kammaren den 19de Januari heter det bl. a.

--- För Frankrikes utrikespolitik får det endast finnas ett mål, Versaillesfördragets genomförande. Äfven Lloyd-George anser fördragets uppfyllande oeftergifligt. Endast angående sättet ha meningsskiljaktigheter funnits. Om Tyskland ånyo kränker fördraget, skola de förbundna besluta förlängning af Rheinlandets ockupation. Frankrike får i hvarje fall icke offra liffsintressen för illusoriska fördelar och får aldrig offra den belgiska före-

trädesrättigheten. Frankrike skall i Genua vaka öfver att hvarken skadeståndet eller Versaillesfördraget kommer att diskuteras. Tyskland ämnar säkert att indirekt föra dessa frågor på tal. Wirth har redan förklarat Att Tyskland med inbjudningen till Genua har uppnått målet ---

--- Beträffande de fransk-engelska fördraget får det däri hvarken beskyddare eller skyddsling, endast den principen att en gemensam sak måste försvaras. Det faktum, att Tysklands arbetare ha medverkat vid gömmandet af vapen ger anledning till eftertanke.^{x)} Man får icke tro att det existerar två slags tyskar.

--- En isolerad politik vore vansinnig, men Frankrike skall förhandla med sina allierade som likaberättigadt (det är tydligen stött i kanen af Englands erbjudande af skydd utan reciprocitet). Han vore öfvertygad att de förbundna i fråga om Versaillesfördraget skulle instäm-

---

x) De tyska arbetarna gömde undan vapen för att använda mot reaktionen – Kappkuppen etc?

ma med Frankrike härutinnan

London den 20de Januari. Ehuru en del passager i Poincarés förklaring hälsas med gillande af de engelska tidningarna, mottages det såsom helhet betraktadt med uttryck af besvikelse.

Times ägnar en ledare åt en detaljerad undersökning af Poincarés förklaring och inleder sin kritik med den anmärkningen att ehuru förklaringen anslagit en ton, som i hög grad måste vädja till kammarens majoritet är den från en mer vidgad synpunkt icke tillfredställande --- England sympatiserar starkt med Frankrike i fråga om krafvet på att Frankrike skall åtnjuta allt det skadestånd som tillkommer nämnda land, och vi känna mer än väl till de Tysklands krumbukter, hvarigenom det söker slingra sig ifrån sina förbindelser

Times anför, såsom något karaktäristiskt att Poincaré icke i någon högre grad lät frågan om det engelsk-franska fördraget framträda. Tydligen

gör han det icke till hörnsten i sin internationella politik.^{x)}

När allt kommer omkring är detta en sak, som Frankrike själf har att afgöra.

Frankrike har erbjudit fördraget i fråga - - -

--- Vi kunna icke säga, huruvida det franska folket i denna af faror uppfyllda värld föredrager att stå fast på en grundval af trångbröstad nationalism eller huruvida det börjar inse nödvändigheten af en mera vidtomfattande sammanslutning mellan folken. I en del artiklar i fransk press på senaste tiden ha vi sett antydningar till en liberal syn på tingen, och vi känna besvikelse öfver att icke finna ett spår af dem i Poincarés tal --- Poincaré synes snarare vilja omgifva Frankrike med en mur af försiktighetsmått och negeranden än uppmana det att förena sig med sina vänner i den mer omfattande strid för civilisationen som förestår oss alla –

- - - Frankrikes verkliga anda är den

---

x) men det är just hvad han borde göra

som, då Frankrike hör dess röst kommer det att snabbt resa sig och förena sig med sina vänner i den stora striden för befrielse ur det lidande som nu tynger alla.

I Berlin tillmäter man den oförbehållsamma engelska kritiken af den franska politiken stor vikt och menar sig kunna fastslå att man här öfver hela linien gör front mot Poincarés ståndpunkt.

Uppmärksamhet vinner också meddelandet från Washington att Förenta staternas regering är af den åsikten att Europa måste bringa det chauvinistiskt upphetsade Frankrike till förnuft. Att Frankrikes politik i det närmaste kommer att betingas af Amerikas stämning kring stridsfrågorna, anses allmänt, och de anmärkta vittnesbörden från engelsk källa har mot denna bakgrund stark aktualitet.

London den 20de Jan. De senaste nyheterna från Amerika ge vid handen, att utsikterna för Amerikas deltagande i Genua

The Memorial by Mr Dick nr 37 b

konferensen äro ytterst små. Den amerikanska opinionen är mycket motvillig mot hvarje politiskt erkännande af Sovjet, men har äfven blifvit hårdt uppskakad af Frankrikes rustningsifver, som den anser illa stämma med dess svårigheter att betala sina skulder. Cannes har för Amerika ytterligare understrukt "Det europeiska virrvarret!

Berlin den 21^{sta} Januari. Socialisterna och centern har ändtligen blifvit eniga om kompromissen om de nya skattelagarna. Hufvudpunkterna i kompromissen äro att de af socialisterna fordrade beslagtagandet af guldvärden uppges och i stället utskrifves ett tvångslån. Detta lån är planerat så, att hvarje ägare af en större förmögenhet skulle anbringa en viss procent af sin förmögenhet i lånet. Vidare skall genast den andra tredjedelen af riksnödoffret inbetalas till staten

Paris den 21^{sta} Januari. Poincaré har omedelbart satt i gång med utarbetandet

af den exposé, som skall tillställas engelska regeringen med anledning af förhandlingarna om en fransk-engelsk traktat. Samtliga frågor behandlas i exposén i synnerligt detaljerad form. Poincaré mottog igår marskalk Foch för att rådgöra med honom om de militära säkerhetsåtgärderna. Notan kommer om måndag att öfverlämnas till engelska regeringen (looks like business)

I sitt tal vid koalitionsliberalernas konferens i London yttrade Lloyd-George bl.a:

--- En konferens kommer att hållas i Genua, hvilken i många afseenden är den största internationella konferens, som någonsin hållits. Om världens statsmän gå dit med föresatsen att aflägsna svårigheterna och icke skapa sådana, att hjälpa och icke hindra, kommer resultatet af konferensen att bli ett stort fördrag. Utan fred tjäna hushållning ingenting till och det är därför som frågan om att återupprätta freden i Europa står främst på konferensens föredragningslista. Washingtonkonferensen

upprättar fred i väster (det vill med andra ord säga i Fjärran Östern) och jag blickar fram mot Genuakonferensen såsom den där skall upprätta freden i Öster. Om det finnes allmänt samförstånd mellan nationerna blir det lättare för oss att inskränka de marina och militära utgifterna

--- Men världsfreden beror till stor del af samförstånd mellan de stora anglosachsiska statsbildningarna. Konferensen i Washington har mer än några andra omständigheter bidragit till detta samförstånd. Om man i Juli 1914 hade kunnat hålla en sådan internationell konferens, hade icke kriget utbrutit i Augusti ---

--- Medan ingen konferens hittills ensam kunnat reda ut den trassliga härfvan är dock hvarje konferens en pinne i den stege som sätter oss i stånd att uppnå målet – fred. Han undanbad sig återvändandet till de gamla diplomatiska metoderna med utbyte af noter. "Vi kunna icke komma någon hvart med en skrif-

velse, vi kunna icke resonera med en depesch, vi kunna icke diskutera med ett diplomatiskt telegram – Nej, ansikte mot ansikte

--- Min åsikt är att man icke får tillåta Tyskland att undandra sig betalningsplikten, ty det har med afsikt förorsakat skadorna. Saken ligger som vid en civilprocess där den som har anställt skadan äfven måste ersätta den --- de sakkunniga i Cannes ha redan utarbetat en lösning som enligt min åsikt är tillfredställande och som äfven Tyskland har antagit.

Med anledning af att Sosseregeringen ännu ej visat några tendenser till att fördärfva gamla Sverige skrifver Göteborgs Morgonpost med en indignation som fullständigt kongruerar med samma slags utbrott i kommunisternas ledning ---

Det vore helt enkelt en förolämpning att tro att vårt socialdemokratiska partis ledare och föregångsmän, skolade och uppvuxna i marxistiska åskådningen och med tusentals löften till Sveriges arbetare bakom sig att

vid första tillfälle omsätta dessa åskådningar i praktiken, att dessa män, sedan de äntligen fått makten om hand, skulle öfverge de fanor de tidigare svurit och förråda de massor som lyft dem till den position de nu intaga. Det är motbjudande att tänka sig en sådan sinnesförändring hos herr Branting och hans ministär, vida mer motbjudande än om det blott af taktiska skäl för tillfället pruta af en smula på sina ideal ---

--- Den socialdemokratiska regeringens brott (i högerens ögon) är att den inte motsvarar de skräckbilder som högern i åratal målat på alla väggar. Man börjar komma underfund med att det var en felaktig spekulation att räkna liberala mandatförluster som högersegrar när valmännen för att reagera kraftigt mot högerpolitiken "röstade rött", själfva denna faktor i det socialdemokratiska partiets makttillväxt är det som nu låter förborgerligandet gå så förhållandevis

smärtfritt. Det är så stor procent af partiets valmanskår som aldrig stuckit ett finger utanför borgerligheten inhägnad att utsikten till några generationers uppskof med utflyttningen till det förlofvade landet framkallar motsatsen till missnöje

Paris den 22^{dra} Januari. Enligt Petit Journal lär engelska regeringen ha riktat ambassadörskonferensens uppmärksamhet på vissa meddelanden från Portugals regering, hvilken befarar att exkejsarinnan Zita i Madeira fortsätter sina förberedelser att åter komma i besittning af tronen. Engelska regeringen föreslår därför att de förbundna ånyo skola varna Karl och underrätta honom om att man vid ringaste försök till en restauration kommer att underkasta honom de strängaste straff, till exempel deportation till ett från Europa aflägsset koloniområde.

Paris den 23 Januari. Poincarés svar på Lloyd-Georges skarpa kritik har i dag skickats till London. Franska

regeringen föreslår flera ändringar i det engelska traktatsförslaget som utarbetats af Lloyd-George. Tio års giltighet för alliansen anses för kort^{x)} Frankrikes ambassadör i London har fått instruktioner at arbeta för att traktaten skall omfatta en tid af 20 år. Nästa viktiga punkt är frågan om krigsorsak. Lloyd-George anser att förbundspolitiken bör träda i kraft, när tyska trupper öfverskrida Frankrikes gräns. Franska regeringen anser detta otillräckligt och håller på att förbundsplikten skall träda i kraft, i händelse de tyska trupperna kränka neutralt område vid Rhein (bra) Likaså håller franska regeringen på att militära bestämmelser skola fastställas hvart de ömsesidiga militära prestationer klart skola preciseras^{xx)}. Franska regeringen anser dessa modifikationer absolut nödvändiga för att traktaten skall

---

xx) Undras om Engelsmännen gå in härpå? komma de bara med så klämma de nog till

x) Den skulle då upphöra just då den som bäst skulle behövas – tills vidare är Tyskland ofarligt en tid framåt

medföra tillräckliga garantier

(I franska regeringens skrifvelse talas ej om att England skall utsträcka sitt skydd till Polen. Tjeckoslovakien med flera äfventyrliga stater^{x)} och så godt är det – det ska faen gå i koalition för dylikt patraske)

Berlin den 23^{dje} januari. Läget i skattefrågan är kritiskt. Misslyckas kompromissen (det föreslagna tvångslånet af kapitalisterna) kan Wirth falla i morgon ---

--- Socialdemokraterna fordra, som Vorwärts uttrycker det, ett synligt offer af de besittande klasserna. Diskussionen gäller nu det föreslagna tvångslånet, som beräknas inbringa två á tre milliarder mark. Riksdagens ordförande, majoritetssocialisten Löbe yttrade sig på ett möte i går afton mycket pessimistiskt om situationen. "För att åstadkomma balans i statens räkenskaper" sade han, "kunna vi föreslå att beslagläggande af guldvärdena. Det är emeller-

---

x) Som Frankrike ett tag begärde

tid klart, att majoritet i riksdagen icke kan uppnås för denna plan. I stället föreslås ett tvångslån. I stället för ett offer från de välbergades sida, skulle dessa således lämna ett lån mot hög ränta. Att gå in på ett tvångslån skulle för socialdemokraterna vara detsamma som att gå till yttersta gränsen och detta skulle i så fall ske endast för att få behålla kabinettet Wirth, som hittills haft en viss utrikespolitisk lycka med sig.

Utsikterna till tvångslån och Lloyd-Georges tal, hvaraf man tror sig finna, att Tyskland i alla fall skall betala bidrago i dag till att marken föll ytterligare

På de oafhångiga liberalas möte i London den 23^{dje} Januari yttrade Lord Grey bland annat:

--- Återupprättandet af de goda förbindelserna med Frankrike är det viktigaste i den europeiska politiken. Innan det gamla förtroendet återställts kunna inga konferenser, inga försök att återupprätta Europa få godt resultat. Om

förtroendet återställes blir det utgångspunkten för freden, tryggheten och Europas återupprättande.

Från Paris telegraferas: Enligt Chicago Tribune kommer Amerika att sätta som vilkor för sitt deltagande i Genuamötet, att de europeiska staterna erkänna nödvändigheten af deflation och skadeståndets afpassning efter Tysklands finansiella förmåga (som är stor, om storkapitalisterna klämmas efter) samt militär reducering. Dessa vilkor ha formulerats af den finansiella kommitté i hvilken Hoover är ordförande

Om Poincaré skrifves:

Poincaré är icke endast aktuell i samma mening som andra af Europas ledande statsmän. Han är det stora sensationsnumret för dagen. Den yttersta vänstern i Frankrike fordrar att han skall ställas mot en vägg och skjutas därför att han anstiftat världskriget. Den yttersta högern skulle gärna se att han ställdes inför riksrett därför att han inte pålagt Tyskland en tillräckligt hård

The Memorial by Mr Dick nr 37 b

fred. Många nationalekonomer försäkra att han är vansinnig. I det neutrala utlandet bedyrar man att han är den tyska generalstabens andliga arftagare – ett mindre vanligt kuriositetsintresse erbjuder han alltså i hvarje fall.

Från London telegraferas den 25te Jan. att president Harding som förut varit sympatiskt stämd mot Genuakonferensen och uppmuntrats till deltagande af storfinanserna af sin utrikesminister Hughes omstämts och nu skulle vara ohågad. Hughes ville ej på några villkor umgås med Sovjetdiplomaterna och hyste äfven betänkligheter på grund af den franska militärismens hvars senaste demonstrationer helt och hållet tyckes ha utplånat resultatet af Fochs propagandaresa --- På många håll i U.S.A råder emellertid en stark stämning för landets deltagande i konferensen ---

Enligt en annan uppgift är regeringen emot deltagande i konferensen så länge Ryssland icke förbundit sig

att upplösa större delen af röda armén och lämna tillförlitliga försäkringar om sin förmåga att upprätthålla en stabil regering (hur ska det gå till?) samt så länge Frankrike icke minskat sin armé till fredsstyrka och skapat jämvikt i budgeten (slut förbund med England så lösas dessa frågor af sig själfva

London den 24 Januari. Det förra veckan i London ingångna aftalet mellan Ulsters premiärminister Sir James Craig och Irländska fristatens premiärminister Michael Collins har redan börjat bära frukt idet att den hälsas med allmän glädje i södra och västra Irland och att den äfven har orsakat mera behärskad men lika uppriktig tillfredställelse i nordost (Ulster) "Irish Times" säger, att två irländare aldrig i Irlands långa historia undertecknat ett mera hoppingifvande eller betydelsefullare dokument --- Det stora värdet af öfverenskommelsen ligger däri att den representerar början till enighet på Irland. Stor tillfredsstäl-

lese öfver denna löftesrika tilldragelse råder äfven inom officiella kretsar i London.

Paris den 26te Januari. Enligt hvad "Le Matin" erfar från Belgrad ha konungarna af Rumänien och Jugoslavien nyligen föreslagit grekiska kronprinsen att söka förmå konung Konstantin att afgå till kronprinsens förmån. Till gengäld skulle Grekland upptagas i lilla ententen. Kronprinsen lär ha åtagit sig uppdraget (Äfven England lär ha gifvit kung Konstantin en vänlig vink om att afdunsta)

Med anledning af att interamerikanska kommissionen under presidium af Hoover antagit ett utlåtande i hvilket yrkas att Tysklands skadeståndsskuld skall modifieras och minskas, samt att vissa europeiska länders arméer skola reduceras för att åvägabringa jämnvikt i budgeten anmärker Le Temps att de allierade allt sedan konferensen i London arbetat på att fastställa tyska skadeståndsbetalningen enligt Tysklands verkliga finansiella förmåga hvarför de bland annat infört

principen om variabla annuiteter. Hvad den andra punkten beträffar har Amerika, då det vägrat att inträda i det af Wilson grundade folkförbundet och icke lämna de i Versaillestraktaten utlofvade garantierna, bidragit till att i Europa vidmakthålla osäkerhetstillståndet. Amerika var det första land som efter kriget utgick ur de interallierades finansorganisationer, hvilket var den första orsaken till den bristande jämnvikten mellan valutorna. "Hvarför erkänner man inte öppet" frågar Le Temps, att de kostsamma rustningarna äro den oundvikliga följderna af att skadeståndet icke betalas? Hvarför ger man icke det ruinerade Europa krediter i stället för att råda det till sparsamhet.

Washington den 26te Januari. Ordföranden i amerikanska arbetarfederationen har på de amerikanska organiserade arbetarnas vägnar ingifvit en protest till president Harding mot Förenta staternas deltagande i Genuakonferensen under

motivering att närvaron af Sovjetdelegationen vid konferensen skulle praktiskt sedt medföra Sovjetregeringens erkännande nästa s.

Enligt meddelande till London från Wien har den Österrikiske valutans katastrofala nedgång – i svensk krona kostar nu 2400 österrikiska kronen – orsakat en sådan oerhörd prisstegring att ställningen blifvit förtviflad och oroligheter befaras. Österrikiska regeringen har därför gjort framställningar till de allierade makterna och under framläggande af situationen förklarar, att såvidt hjälp från utlandet icke erhålles under de närmaste dagarna, måste regeringen frånsäga sig allt ansvar för följderna.

(Egendomliga rättsbegrepp – Alla beklaga de arma tyskarna, men tyckas ej ha så värst mycket till öfvers af medlidande för österrikarna som dock äro mycket värre därän och hvilkas skuld till världskriget^{x)} inskränkte sig till att de låto bruka sig som bulvaner för det stora

---

x) i stort sedt

hetsvansinniga tyska kejsardömet

(förra sidan) "De amerikanska arbetarna vilja icke sitta sida vid sida med Sovjet delegerade" --- Harding önskar icke visa det minsta tillmötesgående mot Sovjet --- Allmänna meningen bland donatorerna är, att Amerika öfver hufvud taget icke i framtiden bör delta i någon som helst konferens på europeisk grund (vackert tänkt af den enda stat i världen som äger makt och medel att hjälpa och medla).

I en artikel: "Räddningen ur ekonomisk misär" skrifver Hjalmar Cassel bl.a. --- Vår tids lysande tekniska utveckling bygger på tusen sinom tusen uppfinnares arbete, men den förnämsta orsaken till de raskare framstegen ligger däri att man lärt sig att mera metodiskt tillgodogöra sig de nya uppslagen. I själfva verket ligger hufudvikten, den praktiska, effektiva exploateringen af idéerna ("idéerna äro bara strunt" sa min mycket praktiska men mindre snillrike vän Petter Aflång.) Nya

fruktbringande idéer framkomma oupphörligt och det ligger alltjämnt – trots de rikare möjligheterna att tillvarataga dem – massor af förträffliga uppslag och äfven mogna uppfinningar ligga obrukade, därför att exploatörer saknas eller föregångare misslyckats. Hvad vårt nuvarande tidsläge kräfver är därför framför allt ett metodiskt arbete att befordra teknisk forskning att göra uppfinnarverksamheten fruktbarande. (Just det – att genom teknikens fullkomning höja arbetets produktivitet – Tyskarnas storhet ligger däri att de norpa andras uppfinningar för att genom systematiskt arbete fullkomna dem – sa professor Nikolai – fast han inte precis använde ordet ”norpa” – se nånstans i memo)

Gustaf Hellström^{x)} skrifver om tillståndet i förbudslandet U.S.A just nu bland annat:

--- Till och med gamla infödda newyorkare äro ense om att med en mun förklara att deras älskade stad aldrig

---

x) Pamp

förr, åtminstone icke i mannaminne, erbjudit en så bedröflig, för att icke säga vidrig anblick som under den nu förflutna julhelgen. Tidningarna dagen efter jul och nyårsdagarna voro bokstafligen fullproppade med mord, våldsdåd, öfverfall; på Broadway dansade vid 12 och 1 tiden på natten tömde whiskeybuteljer i luften, där de ej användes som vapen att krossas i hufvudet på fullkomligt fredliga manliga eller kvinnliga medborgare. Våldsdådens onormalt höga procent kunde af polisen ej tillskrivas annan anledning än ”the Kooch” (det lönnbrända) En våg af brottslighet har skjöljt öfver staden, för att nu ej tala om det 60tal män och kvinnor som i egenskap af offer för den plebejiska träspriten sedan julafton ligga sex fot under jorden, begråtna af anförvanter och vänner ---

Haschisch införes numera i betydliga kvantiteter till Förenta staterna. Bruket af detta narkotiska medel har på senaste tiden tilltagit så starkt att det nu utgör

ett allvarligt hot för folkhälsan. Nu är man ifrigt sysselsatt med åtgärder till städfjande af detta haschhischmissbruk (sen får man ta itu med opium, kokain – varför inte flugsvamp? – och så vidare. nästa sida

London den 28de Januari. --- Harding lär redan ha fattat ståndpunkt i fråga om Amerikas deltagande i konferensen i Genua äfven om tillkännagifvandet af beslutet af vissa skäl kommer att uppskjutas. Presidenten ämnar afböja inbjudningen emedan det ingenting tjänar till för Amerika att delta i en ekonomisk konferens så länge Frankrike och Ryssland upprätthålla väldiga krigsmakter

Det blir icke trefligt för Frankrike att i detta sammanhang jämnställas med Ryssland, men presidenten anser att båda ge världen ett dåligt exempel och innan de reducerat sina arméer, hvilket automatiskt skulle åstadkomma en reduktion af polska armén och några mindre staters arméer, kan icke hoppas på ett ekonomiskt tillfrisknande

Både inom och utanför kabinettet söker man fortfarande påverka presidenten att anslå en mjukare ton. Ett politiskt element är villigt att följa Frankrike genom eld och vatten och ett annat arbetar oförtrutet för att åstadkomma Amerikas erkännande af Sovjet. Vidare finns ett starkt finansiellt element som önskar Amerika representeradt i Genua. då det anser det skadligt för Amerikas kommersiella intressen om det håller sig borta

(föreg. sida) Från Paris skrifves samtidigt: --- Kokainlasten har för Frankrike blifvit en allvarlig fara för folkhälsan, en fara som knappast kan öfverdrivas och hvilken läkare och politici se med samma anledning till verklig oro ---

- - - Kokainets begärlighet förklaras lätt genom den stimulerande verkningen. En feg stackare blir efter en dosis på ett kvarts gram en hjälte, en prosaisk pantbanksbokhållare inbillar sig under kokainruset vara poet; det lider intet tvifvel om att

liksom många stridsflygare använde det under kriget. Så finns det nu stora skådespelerskor som icke våga sig upp på scenen utan en kokainpris. För öfrigt känner kokainet inga sociala gränser ---

Den franska tillverkningen af kokain är blott ett minimum och förslår knappast till medicinskt bruk. De ofantliga mängder som användas till berusningsmedel komma in i landet utifrån, främst Tyskland. Det skulle kunna skrivas romaner om denna smuggling där ofta nog två så vidt skilda medel som aeroplanet och brefdufvan komma till användning. Soldaterna i de ockuperade provinserna, professionella smugglare af alla samhällsklasser och kanske framför allt järnvägstjänstemännen föra in kokainet som hos firmorna Marck i Darmstadt och Knoch i Ludwigshafen med nuvarande markkurs köpes för en spottstyfver. Man kan säga att de franska tullmyndigheterna stå maktlösa inför denna kontrabandstrafik, och

att förhållandet tills vidare är nära nog likartadt med polismyndigheterna i Paris. Montmartres nöjescentrum är sätet för kokainhandeln, som där skötes af domimanderna och deras vänner, af nattkaféernas portvakter, kyparna och de professionella dansarna. Och bakom dessa detaljhandlare, som ta hela risken, stå grosshandlarna – oåtkomliga, okända för alla – äfven för polisen --- Samhället står tills vidare maktlöst och kokainisternas antal växer med hvarje dag. Förhållandet är för öfrigt detsamma i London och Newyork^{x)} om också den nya lasten gör mest väsen af sig i Paris – samlingspunkten för det internationella nöjeslifvet ---

Om några veckor kommer kammaren att få sig ett nytt lagförslag förelagdt, en kokainlag som mångdubbelt skärper de nu stipulerade straffen – Kanske kan det hjälpa (Döm till långvarigt fängelsestraff som ej kan undslippas

---

x) äfven i Berlin – snart ha vi väl gudsgåfvan i Stockholm också

genom böter).

Den famösa pingströrelsen har kräft två nya offer i Huskvarna. Första fallet är en 14 årig pojke som hade insjuknat i difteri. Fadern som var anhängare af pingströrelsen, anlidade icke läkare utan ville bota pojkestakaren med bön. Efter tre veckor skickade man, då den sjuke icke blifvit bättre, utan sämre och sämre, efter läkare. Då var det emellertid för sent och offret för dumhet och fanatism afled.

Det andra offret är en folkskollärlarinna, som efter flitigt pingstande blifvit skvatt galen så att hon måst afföras till dårhus.

(Jag tror jag hatar läseriet mer än bolsjevismen) – det är så avigt dumt)

”Det jödiske problem” – Den tyska tidskriften ”Der Anker” framkastade för någon tid sedan frågan: Hvem regerar egentligen i Ryssland och skref bland annat följande svar:

Sammanställningen i ledningen af de ryska centralmyndigheterna är för

närvarande följande: --- (en lång lista på ämbetsverk och kommissariat) --- Således regeras och förvaltas Ryssland för närvarande af 16 ryssar, 44 letter, armenier, finnar o.s.v. samt 237 judar(!)

Angående det judiska inflytandet i Tyskland meddelas en liknande statistisk tablå – godtagen af den tyska pressen som slutar med följande reflektion:

”Judarna kontrollerar alltså i det nya Tyskland: aktiebolag, bankerna, börsen, spannmålsaffärerna, kritiken, den pornografiska litteraturen, pressen, regeringen, varuhusen, försäkringsväsendet o.s.v.

Af de för ocker dömda voro 90% judar. Mycket som annars varit och är gåtor får en ny belysning, när man betraktar det med ofvanstående siffror framför sig

(P.S. I krigsmetall och läderbolagen sål. bolag för framställande af krigsmateriell voro af^{x)} år 1917 resp 81 och 98 procent judar).

---

x) Företagarna

The Memorial by Mr Dick nr 37 b

Berlin den 30de Januari. Löjtnant Ludwig Dittmar, som i den bekanta U.båts processen af riksrätten dömdes till fyra års fängelse – för krigsförbrytelser, har på söndagsnatten rymt från fängelset i Naumburg. Alla åtgärder ha vidtagits för hans gripande (?) En belöning på 50000 mark (c^a 1000 kr.) har utsatts. Samtliga gränsbevakningsmyndigheter ha underrättats. Högsta åklagaren vid riksrätten har omedelbart begifvit sig till Naumburg. - - -

(Dittmar var en af de U.båtsbefälhafvare som gjort sig skyldiga till beskjutning af sänkta fartygs lifbåtar)

Paris den 30de Januari. Enligt Chicago Tribune skola Förenta staternas sändebud i London och Paris, Harvey och Herrick i afton öfverlägga med Poincaré angående Genuakonferensen. Om Förenta staterna icke sända någon officiell representant till Genua, är det likväl sannolikt att en passiv representant kommer att resa dit jämte ett antal sakkunnige.

Herr I Höglund säger rent ut och med djupaste beklagande ”att det utan tvifvel varit ett historiskt misstag att icke det hvita Finland ännu befinner sig under rysk ”kulturuppföstran” och att han önskar med gevalt de goda gamla dagarna tillbaka – väl också med någon bitanke på lustigare tider i gamla Sverige.

London den 31^{sta} Januari. Times ser närmast pessimistiskt på Genuakonferensen. Tidningens presskorrespondent påpekar Amerikas bestämda hållning och Frankrikes försök att fullständigt förhindra konferensen ---

”Med Amerikas stående utanför och Frankrikes vilkorliga deltagande och andra europeiska länders tvifvel om ett lyckligt resultat måste man verkligen betrakta det som en öfverraskning om Genuakonferensen blir det, som förslagsställarna i början hoppades – (en mängd svårlösta frågor) --- Vi förstå att framtiden helt naturligt måste byggas på ett europeiskt samarbete, men kan man

åstadkomma ett sådant genom en kort konferens vid Genuas leende kust. --- Har Moskva uppgifvit sin ståndpunkt? Ämnar ryska regeringen öfver hufvud taget ge sådana garantier, som man skisserade i Cannes? Hvad hoppas vår regering i denna riktning ---

Tidningen offentliggör ett meddelande att Lenin ämnar närvara vid konferensen, men förklarar sig själf tvifla på meddelandets riktighet^{x)}

Berlin den 1^{sta} Februari. I "Der Tag" offentliggör statsrättsläraren professor Storm i Bonn ett bref från tyska exkejsarinnan i hvilket det bland annat heter: För närvarande, då fäderneslandet är i nöd, får frågan om republik eller monarki icke spela någon roll.

Nationalförsamlingen har bekänt sig till den republikanska statsformen och dermed skapat ett faktum Blott den statsform kan numera vara till välsignelse för folket som stödjer sig på en af folkets majoritet gillad författning

---

x) sidan 92

Kronprinsen framhåller vidare i sitt bref att det varit ett fel af den politiska ledningen i Tyskland, att fredsmöjligheterna efter Marneslaget icke blefvo skickligare begagnade

("Tror du att jag någonsin kommer att bestiga den tyska kejsartronen? frågte kronprinsen Tirpitz efter första Marneslaget (år 1914) – Tirpitz minnen)

Vår ståtliga stins, omkring två och en half meter lång och begåfvad med en väldig snabel som på grund af ytterköld eller inre värmande medel ofta är eldröd, kallas för semaforen – bra

Washington den 1^{sta} Januari. De fem makterna ha uttalat sitt officiella gillande af det marina fördraget

Konferensen har antagit ett fördrag som förbjuder användande af förgiftade gaser och inskränker U.båtskriget --- Då Sarraut tillkännagaf Frankrikes anslutning till marin-öfverenskommelsen, förklarade han att denna anslutning var fullt lojal och gjord i

fullaste förtroende. Franska delegationen gaf utan inskränkning sin underskrift, och hvad den underskrifvit skulle den respektera och försvara. Sarraut tillbakavisade de mot Frankrike riktade anklagelserna för imperialism och underströk hurusom Frankrike icke ryggat tillbaka för stora offer. Utan kriget skulle Frankrike för närvarande haft 700000 ton stora fartyg; Genom öfverenskommelsen skall det nu blott få 175000 tons. Där ser man hvad den franska marina imperialismen är. Frankrike begär endast en försvarsstyrka till skydd för sina kuster och sina kolonier samt möjlighet att underhålla kommunikationerna med sina aflägsna besittningar Till slut framhöll Sarraut att Frankrike afgjort ville samarbeta med sina allierade för att bygga upp en framtid af fred, men freden skulle bli varaktig och säker först då de som kunde ha för afsikt att störa den förstå att de icke längre ostraffadt kunna göra det.

Om Washingtonkonferensen skrives:

En mycket betydande post på konferensens creditsida^{x)} är vidare det så kallade Stilla hafsfördraget, hvarigenom Amerika, England, Japan och Frankrike förbinda sig att upprätthålla status quo i Stilla hafvet och bevara freden där, äfvensom att det hittills bestående Engelsk-Japanska förbundsfördraget upphäfves (guschelof) Genom Stilla hafsfördraget har, faran af en krigisk konflikt mellan Amerika och Japan blifvit åtminstone för öfverskådlig tid undanröjd.

I konferensens elfte timma har man kommit till oenighet i ännu en utomordentligt viktig fråga, eller rättare en hel komplex af frågor, de kinesiska (bl.a. "den öppna dörren", tillbakadragande af de japanska trupperna etc) och det förefaller som den nyss vunna lösningen af dessa problem är åtminstone relativt tillfredställande äfven för Kina

--- I stora drag är härmed resultatet af

---

x) Vid sidan af flottminskningen, lagarna för U.båtskriget och förbudet för giftiga gaser

Washingtonkonferensens arbete angifvit. Det är värdt all aktning och torde snarare kunna sägas öfverträffa rimliga förväntningar än tvärtom. Det undanröjer en mängd frön till tvister och konflikter mellan de i konferensen deltagande makterna, det befriar fem af världens största nationer från bördorna och vådorna af en hejdlös kapprustning till sjöss, det åtminstone undanskjuter till en aflägsen framtid den förut hotande faran af ett nytt stormaktskrig, det syftar till humanisering af krig, som i framtiden, trots allt kunna uppstå. En tidsålder af ständig fred öfver hela världen, då alla folk kunde skrida till afväpning har konferensen ej inaugurerat – det var aldrig dess uppgift – men den har tagit betydande steg till tryggande af fred inom stora områden af jordklotet. Och det arbete som utförts i Washington manar till fortsättning

”Gammal skam är bättre än modern ära

Heraldisk regel

I en artikel om den här i Sverige aktuella klosterfrågan läses bland annat

--- Den katolska teologien har gjort en mycket fyndig uppfinning, som kallas ”fides implicita”, och som innebär, att om någon tror en del af kyrkoläran, så tror han i själfva verket allt, hela lärosystemet. Och det är hvarje katoliks skyldighet att tro hela kyrkoläran, äfven sådant som man aldrig har hört talas om. I nödfall behöfver han icke medvetet hålla för sant annat än ett mycket begränsadt minimum^{x)}. Resten skall han tro ändå – på kyrkans auktoritet ---

--- Hela den oerhörda samlingen af under århundraden hopade läror måste hvarje katolik tro, det vill säga hålla för fast och osviklig sanning. ”En kristen måste tro allt hvad Gud har uppenbarat och den katolska kyrkan förehåller honom att tro, vare sig det

---

x) Inte ens det behöfvs för oss lutherianer – vi behöfva bara tro kritiklöst på de sanningar som kyrkan rufvar öfver

står i den heliga skrift eller icke ("Desharbes katekes")

Paris den 6te Februari. Ehuru en del af den franska opinionen har föga förtroende för Nationernas förbund, tyder åtskilligt på att man inom franska regeringskretsar är benägen att påyrka förbundets inbjudande till Genua. Man håller nu på att undersöka de allierades ställning härtill.

Den serbiska utrikesministern Nintsjitsj har förklarat att Lilla ententen i Genua kommer att uppträda enig och understödja den franska regeringen för att förhindra att traktaterna tages upp till diskussion

Från Warschau telegraferas att Polen i Genua kommer att ställa sig absolut solidariskt med Frankrike

Paris den 4de Februari. Millerand hade igår ett samtal med Poincaré, Leon Bourgois och Viviani rörande konferensen i Genua och Nationernas förbunds deltagande däri. Det är egendomligt att

se hurusom Poincarés politik gillas och stöds af vänsterns och den extrema vänsterns politiska kretsar. "le Perepli" lyckönskar Poincaré. Att, efter att ha öfvervägt frågan välja, såsom Lloyd-George, hålla borta från Genua en internationell organisation som skapats af fredsfördraget synes ohållbart (hear, hear – rent af avita)

L'Aeuvre publicerar flera artiklar i samma fråga, i hvilka speciellt förklaras att tanken på deltagande från Nationernas förbunds sida utgått från Branting och Leon Bourgois, och att Poincaré efter att ha öfvervägt saken, beslutat att gr vika inför den demokratiska uppfattningen som ger sig till känna både i utlandet och i Frankrike, en vidsynthet som är enbart glädjande. Det är af vikt att, såsom Branting, den store svenske statsmannen kräfvde, Nationernas förbund inbjudes att delta i Genuakonferensen, där dess anda och dess metoder böra

göra sig gällande ---

Under rubrik: Stat och kyrka skiljas sakta i Tyskland" läses i en artikel om de kyrkliga förhållandena i Tyskland bland annat

--- Aktionen mot skolornas religionsundervisning saknar ofta medhåll hos barnens föräldrar: man vill visserligen icke ha denna undervisning obligatorisk, men det är en ganska allmän önskan att den skall behållas som frivillig. --- (låt prästerna under en eller annan timma i veckan jobba härmed) ---

-- Någon så kallad kulturkamp på de berörda områdena är för närvarande icke aktuell. Det är så mycket annat som ligger i vägen, främst de ekonomiska spörsmål som kräva lösning. Men när dessa hinder en gång undanröjts och förhållandena hunnit stadga sig är det mycket möjligt att kulturkampen sättes i gång

Om den stora streiken i Berlin telegraferas den 6te Februari: Streikrörelsen har nu onekligen nått sin viktigaste

vändpunkt. Det gäller icke huruvida streiken skall fortsättas eller afbrytas. Det rör sig om huruvida det skall lyckas de radikala att förvandla streiken till en politisk aktion. Mycket tyder på att detta skall lyckas, icke minst stämningen bland arbetarna, som under de senaste dagarna blifvit än mer upphetsade ---

--- (Sovjetryska agitatorer, bland dem Radek, äro i liflig verksamhet) ---

--- Kommunisterna söka nu att förmå denna strid, som till en början hade prägel af en löneaktion och som senare fördes vidare under parollen den hotade förenings och stridsrätten samt 8 timmarsdagen, till en aktion som skall spela regeringsmakten i kommunisternas händer. Den socialdemokratiska regeringen skall störtas och efterträdas af en arbetarregering som därpå skall förvandla si till rådsregering ---

--- Tidningarna utkomma delvis

ehuru i små format. De vända sig alla skarpt mot de streikandes hänsynslösa terror och publicera fruktansvärda interiörer från sjukhusen, som äro i afsaknad af värme, ljus och vatten. Viktiga operationer kunna icke företagas. En mängd patienter ha redan aflidit, särskildt på barnbördshusen. Hårt lida äfven barnen under den oerhörda mjölkbristen ---

--- I går utdelade kommunisterna i det rådande mörkret på gatorna utropa att regeringens störtande var omedelbart förestående och att generalstreik skulle utbryta. Dagen är fylld af de mest fantastiska rykten. Bland annat meddelar man, att riksvärnet skall inskrida mot de skrikande och att belägringstillstånd skall förklaras. Kritiken är lika skarp från höger som från vänster. Högern förebrår regeringen att den icke varit tillräckligt förberedd medan vänstern, representerad af kommunisterna och delvis af de oaf-

hängiga finner regeringens hitillsvarande åtgärder vara för hårdhända.

--- I dag ha underhandlingar sedan tidigt i förmiddags pågått mellan rikskanslern och representanterna för de tre hufvudorganisationerna. Härvidlag betonade rikskanslern, att utlandet icke kunde anse ett anarkistiskt Tyskland som förhandlingsvärdigt och att alla bemödanden skulle vara dömda att misslyckas, om världen skulle erhålla den tron, att det icke längre funnes någon auktoritet i Tyskland

--- "Det är ett faktum att de sjuka ligga på sjukhusen i oeldade salar och rum enär centralvärmeledningarna till följd af bristen på vatten och kol icke fungerar. Det är sant att mat icke kan lagas åt de sjuka och att mjölken till spädbarnen icke kan värmas. Ett upprop från styrelsen för Berlins läkarförening riktar en svår anklagelse mot de streikande arbetarna. I detta upprop läses: "I de offentliga sjukhusen och på

privatklinikerna måste många patienter lämnas utan hjälp, enär icke ens de mest nödvändiga operationer kunna företagas. I många fall kunna läkarna icke ens tvätta händerna innan operativa ingrepp skola göras.

Kommunisterna utveckla en synnerligen energisk propaganda, både i Berlin och öfverallt i riket, och från Magdeburg telegraferas, att man där hos ett häktadt röfvarband anträffat kommunistiska mobiliseringsplaner för ett nytt uppror i mellersta Tyskland. Planerna äro mycket utförliga --- Det bekräftas att den bekante bolsjeviken Radek och Sovjet-Ukrainas president Rakovsky vistas i Berlin.

I dag sammanträdde Berlins driftsråd i Folkets hus, samtidigt hade en kommunistisk streikledning, hvilkens mål är proklamering af storstreik i Berlin samt dess utbredning öfver hela landet inkallat sex församlingar bland de streikande arbetarna. Från

församlingslokalerna drogo flera tusen kommunister till Folkets hus, som stormades. Ett vildt slagsmål uppstod. Polisen skingrade massan

Rörande världsspråksidéen. På ett möte i Köbenhavn häromsistens föreslog den amerikanska ministern derstädes engelskan som världsspråk – dock fonetiskt stafvad --- ”Man väntar nu att en serbisk professor skall hålla ett liknande föredrag och föreslå serbiskan som världsspråk. Serbiskan är ett ovanligt rikt språk sade den serbiska diktaren i Simplicissimus en gång i tiden: ”den har inte mindre än 11 olika uttryck för lus”

Om Englands ställning till öfverenskommelsen mellan Amerika och Japan att deras Stilla hafsöar^{x)} ej få befästas, skrifver Daily Chronicle, Lloyd-Georges liforgan: ”Denna öfverenskommelse neutraliserar halfva Stilla hafvet. Hvarken Japan eller Amerika få öka sina nuvarande befästningar på öarna väster om Havaij. Om, såsom vi tro denna bestämmelse äfven

---

x) äfven de engelska

gäller Fillipinerna – den gäller med visshet Guam och Hongkong – blir verkan den, att ett sjökrig mellan Förenta staterna och Japan blir en fysisk omöjlighet på grund af Stilla hafvets stora bredd, såvida icke Storbritanien för att bistå Amerika i bekämpande af uppenbar orättvisa, skulle ställa Singapore^{x)} till dess förfogande, torde blotta bristen på befästa baser förhindra Amerika och Japan att komma i nappatag på hafvet med hvarandra”

Härmed har den officiösa tidningen i så officiösa ordalag som kunna tänkas öppet utsagt, att England med besittning af Singapore genom den nya traktaten blifvit tungan på den våg som balanserar jämnvikten i Stilla hafvet

London den 7de Februari. Följderna af Washingtonkonferensen märkas redan här. Värffningen till armén och marinen har inställts. Man har redan öfverskott af soldater – Jämför: ”Enligt ett telegram från Tokio har det japanska

---

x) som torde komma att utbyggas till ett ”Österns Gibraltar” – hur är det med afväpningen

parlamentets majoritet trots militärpartiets motstånd uttalat sig för en kraftig minskning af armén.

Oppositionspartierna komma att framlägga ett förslag, som går ut på att arméns numeriska styrka skulle minskas till hälften, under det mycket stor omsorg skulle ägnas krigsmaterielen. Regeringen har ännu icke uttalat sig i debatterna

Samtidigt^{x)} telegraferas från Paris att konseljpresidenten Poincaré inom deputeradekammarens armé och finansutskott med biträde af krigs och finansministrarna afgifvit en förklaring angående de finansiella kraf som uppstå genom lagförslaget om arméns rekrytering. Poincaré förklarade att enligt regeringens mening en tjänstetid på aderton månader blott skulle utgöra en etapp på vägen mot militärtjänstens reducering till ett år. Händelserna, sade han, tvinga Frankrike att vara en militärmakt, men icke

---

x) den 7de Februari

en militärisk stat (nedan).

I den franska not rörande Genuakonferensen som tillställts de allierade regeringarna läses bland annat: ---

--- Frankrike sänder för öfrigt inga ombud till Genua, om någon af de inbjudna, exempelvis Sovjetregeringen, låter förstå att den icke "fullständigt och på förhand" underskrifver de villkor, som framställts den 6te Januari. Mot formuleringen af dessa villkor anmärker noten, att bestämmelsen om att makterna icke "skola befatta sig med hvarandras inre angelägenheter, bör preciseras så, att den inte hindrar de allierade att ingripa i händelse af en monarkisk eller militärisk restauration i Tyskland eller Ungern (hear,hear)

Under inledningssammanträdet till den parlamentssession som i sig bär så många politiska möjligheter betecknade Lloyd-George Washingtonkonferensen som ett af de största arbeten för freden som någonsin förekommit i världshistorien. De

praktiska förslag som utgått därifrån skulle med flera millioner pund återverka på detta års budget. Talaren sökte vidare visa det berättigade i ett engelskt-franskt fördrag och framhöll att ett dylikt skulle inge Frankrike erkänsla af lugn, under det att det skulle afskräcka Tyskland från hvarje tanke på ett revanchekeg^{x)}

Samtidigt telegraferas från Washington att Federal Reserve Board uppskattar Förenta staternas besparingar genom de i Washington aftalade rustningsbegränsningarna till omkring 200 millioner dollar. Japan och England anses komma att bespara ungefär samma belopp^{o)}.

Man väntar i officiella kretsar att Förenta staternas svar på inbjudningen till Genuakonferensen kommer att afsändas denna vecka och att det skal få karaktären af ett antagande af inbjudningen

---

x) tidningarna stafva hipp som happ

o) sidan 56

Berlin den 9de Februari. I härvarande diplomatiska kretsar ställer man sig alltmer skeptisk inför den stundande Genuakonferensen --- Man tror att den icke blott kommer att uppskjutas utan äfven att den af allt att döma icke kommer att äga rum, främst på grund af Sovjet-regeringens intransigenta hållning gentemot de engelska planerna på ett internationellt konsortium för Rysslands återuppbyggande. Från Moskva betonar man bestämdt att Sovjet-regeringen icke kommer att tillåta utländskt kapital någon verksamhet i denna centraliserade form. Ryssland vet hvad som förestår om landet skulle låta främmande kapital strömma in under de i Cannes uppställda vilkoren. Vill Ryssland då under stora försakelser fortfara i sin själfvalda isolering? Landets ledning har beslutat erbjuda allra största passiva motstånd, äfven om en stor del af dess befolkning skulle behöfva offras (!!!)

I klosterfrågan skrifver Lektor Pauli bl.a.

--- "Äfven de som i religionsfrihetens namn äro böjda att acceptera klostren skulle måhända bli mera betänksamt stämda vid tanken på till exempel muhamedanska kloster och dansande dervischer eller på tibetanska kloster och med vattenkraft drifna bönehjul för att icke nämna ännu primitivare religionsreformers underliga riter. När det nu vidare gäller en religion, som till själfva sitt väsen innebär ett undertryckande af denna frihet, ja i många fall det fruktansvärdaste själatvång, då verkar det minst sagt besynnerligt att höra frihetsprincipen åberopas till stöd för anspråken på att få släppa Jesuiter och svartbröder lösa öfver vårt land. "Att lämna frihet åt klosterväsendet, hvarigenom vi bland annat skulle få ett kraftigt katolskt skolväsen här i landet, är detsamma som att lämna frihet åt frihetens fiender" ---

Hade det här endast rört sig om befordrandet af rent religiösa intressen, så hade näppeligen, åtminstone inom vårt läger, några röster höjts mot det framställda krafvet. Men här gäller det en åtgärd med vidtgående moraliska, rättsliga, sociala och politiska konsekvenser, och då måste det anses vara icke blott en solklar rätt, utan också en plikt för vårt samhälle att gentemot anspråken från Rom upprätthålla gällande skyddsbestämmelser.

x) Om folkomröstning rörande förbudsfrågan skrives:

Det finns naturligtvis bland förbudsvännerna många som hysa intresse för liberal politik och liberala idéer och några af de främsta männen inom detta läger ha gjort värdefulla insatser i sådant afseende. Men förbudspolitikerna inom det frisinnade partiet har likväl systematiskt och steg för steg bragt det därhän att hela

---

x) I en artikel

riktningen som sådan lamslagit partiet och därmed den liberala politiken här i landet. Detta beror då icke allenast därpå att dessa aktningvärda medborgare äro förbudsvänner, utan framför allt därpå att de i genomsnitt äro detta så öfvervägande och exklusivt att för dem i grund och botten inga andra politiska idéer existera. Allt mera mognar också på många håll den öfvertygelsen att inga formuleringskonster och inga taktiska grepp längre skola kunna förhindra en skilsmässa --- (sidan 54) London den 10de Febr. Geddes sparsamhetskommitté föreslår bildandet af ett försvarsministerium, som skall sköta marin och flygväsendet. Vidare föreslås att den marina budgeten för nästa år reduceras från 81 till 60 millioner pund sterling, oberäknadt hvad Washingtonkonferensen i detta afseende kan ha åstadkommit. Vidare skall manskapsstyrkan minskas med 35000 man. Tillika skall arméns numerär minskas

med 50000 man och armébudgeten med 20 millioner pund sterling --- (diverse besparingar) --- De minskningar som hittills föreslagits utgöra sammanlagdt 75 millioner pund sterling

I en artikel om regeringsbeslutet att slopa det Guds nådeliga ifrån Kongl. majestät utgående handlingar omtalas exkonung Konstantins svar till en amerikansk journalist som frågade om herr f.d. monarken lagt märke till att kungarnas yrke blifvit betydligt försvåradt på sista tiden:

- "Låt mig säga hvad jag tänker. Jag tror att den monarkistiska idén är en utdömd princip"

- Menar ni att den monarkistiska regeringsformen är utdömd? Eller menar ni att idén om kungamakten af Guds nåde är död?

- Kungamakten af Guds nåde är det slut med. Den har jag aldrig trott på yttrade Konstantin och tillade dessutom att bland alla furstar han träffat,

Kejsar Wilhelm var den enda som trott på den idén. Men han trodde desto fullare och fastare därpå. Liksom tyskarna i allmänhet^{x)}

Om Genuakonferensen^{xx)} skrifver Westminster Gazette bl.a.

--- Efter tre års fruklösa debatter om hvad Tyskland bör betala synes det vara det enda kloka att försöka den plan som ännu är utförbar, nämligen att föra Tyskland till en konferens, pröfva dess försvar och ursäkter och ändtligen konstatera huru mycket Tyskland rimligtvis kan ge och huru mycket de allierade kunna taga emot utan att deras ekonomiska system bringas i oordning.

Beträffande Englands hållning till Frankrike har tidningen endast att föreslå att England afskrifver de franska skulderna och därjämte alla kraf på skadestånd från Tyskland till för-

---

xx) om den nu kommer till stånd

x) hvad göres oss mera vittna behöva om der Kajser och tyskarna

mån för Frankrikes prioritet. Som sammanfattning kan säga att hela planen till konferensen i Genua för närvarande är fullkomligt hölj i dimma

Hälsingfors den 11te Febr. För Finlands politiska framtid betydelsefulla diskussioner försiggå som bäst inom riksdagsgrupperna, hvilka ha att taga ställning till regeringsförslaget om ett polskt-finländskt försvarsförbund. Ett färdigt projekt till bindande militäröfverenskommelse föreligger redan och äger de finska borgerliga partiernas sympatier. Socialdemokratien opponerar sig emellertid bestämdt mot förslaget, i hvarje fall i dess nuvarande form, hvarigenom förbundet till en början skulle konstitueras enbart af Polen och Finland med förbigående af de öfriga baltstaterna. Planen torde dock innebära, att äfven dessa framledes skulle bindas vid öfverenskommelsen. Förbundet Polen – Finland skulle bli en nordisk motsvarighet till Kombinationen Polen – Rumänien ---

Beträffande oron i vissa delar af Indien yttrade, bland annat, den 9de Februari i parlamentet, statssekreteraren för Indien, Montaga^{x)} att själfstyrelse kunde endast införas så småningom, i den mån en valmanskår utvecklades och folkundervisningen sloge djupare rötter. Regeringen hoppades kunna utan någon katastrof och utan att gå för brådstörtadt tillväga bringa Indien att intaga sin plats som en med öfriga delar af det britiska imperiet jämnställd del. Om denna dröm ginge om intet, blefve världen fattigare; om den ginge i uppfyllelse, skulle detta ytterligare rättfärdiga det arbete för mänsklighet och civilisation som utförts af det britiska imperiet. Montage tillade, att då man nämnde oroligheterna i Indien borde man inte inbilla sig att hela detta stora område berördes mera af dessa oroligheter än hela Europa berördes af exempelvis ett upplopp i Lissabon. Indien vore icke ett land utan en samling länder (minst ett tjog, bebodda af ett halft dussin raser och för

---

x) usch så'n svenska!

delade i fem kaster).

”En såpbubbla” kallar Göteborgs Handels och Sjöfartstidning det föreslagna handelsaftalet med Sovjetryssland. Tidningen erinrar att under år 1913, det sista fredsåret, icke mera än 4 procent af vår export gingo till Ryssland och finner det därför häpnadsväckande att regeringen kan knyta några stora förhoppningar om det svenska näringslivets återställande vid ett handelsaftal med Ryssland, så mycket mera som ett beviljande af kredit vore liktydigt med att skänka Ryssland varor –

Hälsingfors den 11te Febr. Den röda offensivens misslyckande i östra Sibirien gör djupt intryck i Moskva. Rådsregeringen befärrar att nederlaget åter skall framkalla uppror i mellersta och västra Sibirien. Bildandet af en hvit republik i Fjärran Östern skulle, tror man i Moskva, befästa Frankrikes afvisande hållning till Sovjet och omintetgöra Genuakonferensens betydelse.

Paris den 10de Februari. Tjeckoslovakiska konseljpresidenten Benes kommer till Paris i början af nästa vecka för att göra sig underrättad om de dispositioner franska regeringen gjort beträffande Genuakonferensen och de vilkor under hvilka stater af andra ordningen skola delta i konferensen. Benes kommer likaledes att resa till London, där han skall fästa engelska politieis uppmärksamhet på nödvändigheten af att låta Tjeckoslovakien ansluta sig till det Anglo-fransk-Belgiska fördraget för att konsolidera freden.

Den norska målaren Karsten, som nyligen haft en utställning i Stockholm har interviewats – Härunder yttrades bl.a:

--- De norska tidningarna ha väl återgifvit Stockholmspressens smickrande artiklar om er utställning?

- Ack nej ,Norrmännen ha inte tid – De ha annat att tänka på. Nej – skridskotäflingar och skidtäflingar och om Oskar Mathiesen blifvit utfordrad än

och framför allt hvar brännvinsflottan ligger infrusen. Det är sant, "Hvar har det blifvit af brännvinsflottan?" Står det i de norska tidningarna – Kommer den inte snart igenom?

"Det skall ingalunda nekas att mycket talar för åstadkommande af ett försvarsförbund mellan Finland, de baltiska staterna och Polen". skriver Hufvudstadsbladet i Hälsingfors." Det ryska hotet medför kraf på solidarisk front. Men det bör därjämte ihågkommas att planen äfven har sina betänkliga och riskabla sidor för oss – och hvarje folk måste ju skärskåda en dylik fråga ur synpunkten af sina egna intressen. Det finns mycket som äfven i förhållandet till Ryssland skiljer vårt land från de presumerade öfriga deltagarna i ett slikt defensivblock. Och det får ej förgätas att i den ifrågasatta koalitionen, Polen genom sin folknumerär och genom sina intima relationer till Ententen, närmast Frankrike, sannolikt kommer att helt dominera. Och Polens

politiska sträfvanden och tendenser – ens ett visst annexionsbegär kan förneka – äro dock alldeles andra än Finlands med dess klart betonade önskan att få lefva i fred inom sina historiskt gifna gränser. I hvarje händelse måste ett oeftergifligt vilkor för Finlands deltagande i ett dylikt förbund vara att dess egenskap af en sammanslutning i rent försvarssyfte fult klarlägges och understrykes, ett försvar mot anfall från rysk sida. Därvid bör också beaktas att medlemmarna i koalitionen böra ha rätt att utöfva en viss kontroll öfver hvarandras utrikespolitik i fråga om förhållandet till Ryssland så att vid ett eventuellt ryskt fredsbrott den offensiva karaktären af Rysslands steg framstår oomtvistlig. Till delaktighet i några politiska äfventyrligheter eller till medverkan i ett af maskerad aggressivitet framkalladt krig får Finland i ingen händelse förbindas (det ska faen vara i förbund med vare sig finnar eller polacker.

The Memorial by Mr Dick nr 37 b

Newyork den 13de Februari. President Harding anser, att Förenta staternas deltagande i konferensen i Genua icke kan komma på fråga så länge icke franska, polska och de andra arméerna hvilka erfordra stora utgifter för improduktiva föremål ha reducerats^{x)}. Därför är Harding gynnsamt stämd för ett uppskof med konferensen.

”Hugo Stinnes, säges af afund mot Rathenau, ha hetsat”
”sitt parti” mot Wirth. Folkpartiet har 65 medlemmar. Det finns nämligen Grossverdiener ”skrifver Tageblatt, som håller sig med egna partier liksom patricierna i Florens hålla sig med livvakter –läses under en banditfysionomi, den store Stinnes porträtt, som återges i svenska Dagbladet. Då man ser hur la houte finance^{xx)} spelar krona och klafve om mänsklighetens väl och ve kommer man sig frestad att bli bolsjevik.

---

xx) som till mycket stor del består af judar

x) skall det utarmade Ryssland fortfarande stå väpnadt till tänderna – Då kan ej Polen och Frankrike afväpna.

Rörande den eventuella regeringskrisen i Tyskland, telegraferas från Berlin d.13de Febr.

--- Då icke blott de oafhängiga, utan äfven tyska folkpartiet endast med afseende på inrikespolitiken stå i opposition till regeringen tror man att regeringspartierna efter omröstningen på onsdag, såvida regeringen får en om än ringa majoritet, komma att framställa en interpellation angående utrikespolitiken. Efter debatten om denna interpellation skall ett andra förslag om förtroendevotum framställas för den af regeringen förda utrikespolitiken. Ett sådant förslag skulle vinna anslutning från hela riksdagen med undantag af de tyska nationella och kommunisterna. Den majoritet som därvid erhålles skulle skänka kabinettet den auktoritet gentemot utlandet som regeringen behöfver med hänsyn till konferensen i Genua (sundt tänkt)

Berlin den 14 Februari. Sent i afton har koalitionspartierna beslutat ändra

(fortsättn. sid 1 nästa häfte)

(Fortsättn. från sid 71 på "den ryska röran")

skildt på ett snabbt och energiskt inskridande af de krafter, som "mer än en gång korrigerat regeringens politik genom att förstöra gatubeläggningen på Paris gator" Paris spelar, enligt Pravda, det imperialistiska Petersburgs roll på 1800talet(?), men denna situation är icke evig i Frankrike. Tidningen skrifer att det franska proletariatet nu bör ha ordet. Det arbetande Paris spelar icke den roll det borde ha i den europeiska politiken. Tidningen tillägger, efter att ha förklarat, att Poincaré är den, som framför andra understödjer det franska nedgörandet af tyskarna, följande: "Vi hoppas att de franska arbetarnas stridsrop skall bli: "Krig mot Poincaré"

Paris den 13de Februari. Den internationella konferensen för skyddandet af privatpersoners intressen i Ryssland har antagit ett flertal resolutioner. Den viktigaste af dessa går ut på att ett tydligt erkännande af förutvarande ryska

regeringens och lokala myndigheters förbindelser samt godtgörelse för de skador som tillfogats utländska undersåtar, äro oeftergivliga villkor för en effektiv medverkan af utländskt kapital och utländsk arbetskraft vid Rysslands ekonomiska höjande. Konferensen uttalar önskan att samma principer måtte göra sig gällande vid förhandlingarna på Genuakonferensen och att ett garantiförslag måtte upprättas för godtgörelse af de skador som tillfogats utlänningar.

"Medan en hungersnöd af hittills okända dimensioner härjar i det egna landet och världen öfverljuddt anropas om hjälp och äfven lämnar sådan, användes stora delar af landets tillgångar på härens ökande och utrustning och arbete på samhällsordningens omstörtande i de länder hvilkas barmhärtighet man söker"

(Sovjetryssland har, som redan sagts två stora trumf på hand – sina svältande millioner som måste hjälpas och sin stora statsskuld som, såvidt möjligt måste återbetalas)
(forts. sid 81 nästa häfte)

(fortsättning på "den ryska röran")

känt nödvändigheten af utländsk hjälp för Rysslands ekonomiska återuppbyggande. Det utländska kapitalet bör dock icke gifvas för stort svängrum. Särskildt järnvägarna böra undandragas utländsk kontroll och armén bör hållas kampduglig, hvilket sistnämnda faktum bör bekantgöras för Europa för att påverka de "borgerliga banditerna" i Genua.

Samtidigt erkänner rådspresen att landsortens rödgardister numera ha det eländigt, sakna stöflar och kläder, frysa och svälta. Klagoskrifvelser från röda soldater publiceras.

Helsingfors den 13de Febr. Deverenskaja Pravda offentliggör en artikel som bestämdt bekämpar det i Italien väckta förslaget att låta representanter för arbetare och kooperativa föreningar delta i konferensen i Genua. Det är, skrifver tidningen ingenting annat än en ny list från imperialisternas sida, hvilka vilja bedraga proletariatet genom

socialisternas medverkan. Dessa senare skulle enligt Deverenskaja Pravda endast ha till ändamål att motarbete de sanningar, som Sovjetrepresentanterna skulle komma fram med. Tidningen förebrår de borgerliga regeringarna att de dölja sig bakom arbetarnas rygg, och förklarar, att trots alla vidtagna försiktighetsmått hela världen dock i Genua skall få höra den kommunistiska sanningen (så ska det låta – sublim fräckhet som Hesne sa om Lasalle)

~~--- Samma tidning offentliggör en artikel som bestämdt (åsna)~~

Pravda innehåller en artikel med ytterst våldsamma utfall mot Frankrike, hvars imperialism, säger tidningen nu kan bereda sig på att få ett svårt mothugg. Frankrike tillsammans med Polen, denna Frankrikes skugga österut vid Wechehsel, motarbetar Europas ekonomiska utveckling. Tidningen anser att Frankrike kommer att ge vika för England, men den hoppas sär-

(Fortsättning sid 69)

att han tror sig kunna imponera på de allierade med sitt skrävel, som säkerligen dras utslutande för att sätta lite mod i de arma, okunniga, vilseledda ryssarna)

--- Samtidigt har Sovjetregeringen i sitt svar på den estniska noten (rörande Karelen) meddelat att den icke kan gå in på att karelska frågan löses af folkförbundet. Denna fråga är en inre rysk affär, som man ej kan tillåta att främmande makt blandar sig i.

Hälsingfors den 8 Februari. Petrograds Pravda uppger, att förbindelserna mellan Ryssland och Turkestan afbrutits. Uppgiften bör stallas i samband med tidigare meddelanden om en allvarsam resning mot rådsväldet i Turkestan, hvarvid de bolsjevikiska truppstyrkorna dels cernerats, dels tillintetgjorts af insurgenterna. (Detta telegram är rubricerad: "Turkestan afkastar sovjetoket")

Intressant: Paris den 7de Februari. Vid internationella socialistkongressen i Paris antogs Vanderveldes synpunkt

enhälligt, det vill säga att internationalens styrelse i Moskva icke kommer att kallas till den internationella generalkonferens som nu förberedes. (bra)

Hälsingfors den 9de Februari. Vid tankbrigadens fäst i Moskva under senaste veckan uppträdde Trotskij som enligt Pravda därvid åter framkastade några pregnanta satser om Genuakonferensen: "Ni skola ej tro", sade han, "att vi gjutit blod i fyra år för att nu i Genua sälja Rysslands arbetare och bönder. Europas diplomater stå i strid med hvarandra som hund och katt. Vi skola i Genua uppbjuda hela vår förmåga för att reta dessa stridstuppar mot hvarandra så att fjädrarna ryka, misslyckas vi i Genua, då skall årsklassen 1902 gripa till geväret och vi skola slåss tills Polen, Rumänien och Finland blifvit rådsrepubliker. (!)

(Samma för pekats afsedda skrifvelse som återgifvits å sidan 98)

Den för sina fasansväckande blodbad

berytade allryska centralkommittén eller Tjekan har numera upplösts. Dess åliggande ha öfverförts på inrikeskommissariatet vid hvilket en speciell politisk afdelning upprättats under chefskap af inrikeskommissionen. Åtgärden, som måhända vidtagits för att vilseleda utlandet, innebär endast en namnförändring

Inför revolutionstribunalet i Moskva har nyligen pågått en process af mindre vanligt intresse. Den gällde en anklagelse mot en del kommunister i ansvarig ställning. Ledarna för det så kallade folkhushållningsrådets metallafdelning^{x)} för oförsvärlig försumlighet och brist på omtänksamhet och ekonomi vid utförande af en dem gifven order på automatiska plogar. Särskildt Lomov är känd som en af bolsjevismens mest framstående män De anklagade hade fått befallning att under år 1921 ställa om att det tillverkades 2 000 plogar, men hela produktionen kom att inskränka sig till 5 (fem) stycken (!) Revo-

---

x) diverse omöjliga namn

lutionstribunalet beslöt att förklara de anklagade skyldiga, men också att "med hänsyn till alla de anklagades stora förtjänster om revolutionen" befria dem från straff!

(Detta är verkligen en speciellt rysk straff – frihetsgrund)

(Jämför den förut omtalade fullt moderna fabriken, hvars 1000 arbetares gemensamma ansträngningar motsvarade 15-20 amerikanares)(dock måste man komma ihåg att af de tusen ryssarna åtminstone hälften med säkerhet voro ämbetsmän och "kontrollörer"(som kontrollera det pågående arbetet)

Alexinski, som under Kerinskis tid spelade en rätt framstående roll har i dagarna passerat Köbenhavn på genomresa från Hälsingfors till Paris och under en interview yttrat sig om det nuvarande tillståndet i Ryssland. Han sade bl.a.

--- Hela det ryska folket är emot bolsjevikregeringen och skulle icke ha någon barmhärtighet vid dess undergång. Det

finns ingen räddning, ty ryska folket orkar icke längre. Med undantag af det lilla fåtalet kommunister finns det ingen innanför Rysslands gränser som på allvar vill lägga manken till och endast en bråkdel af de fördrifna millionerna skulle vilja komma detta regemente till undsättning. Kanske lyckas det sovjetregeringen att dupera utlandet, men det ryska folket låter icke längre bedraga sig och möter alla bolsjevikernas försök till närmanden med kyla. Hvad betyder utlandets vänskap och till och med fina traktater, när bolsjevikerna icke kunna få Ryssland med. Inga tyglar, inga hotelser kunna nu ändra denna passivitet hos folkets stora massor.

I hungerdistrikten finns en befolkning på 22 millioner. Hoover och Nansen kunna kanske hjälpa ett par millioner, men detta är ju endast en droppe i hafvet, till och med inför den fruktansvärda hungerkatastrofen förmår bolsjevikregeringen icke få folkets stöd- Ja, det kan låta otroligt, men det är i alla fall sant,

att få personer i detta nu äro så hatade i det ryska folkets ögon som Nansen, bara därför att han betraktas som bolsjevikernas vän. Det är ohyggligt att en sådan gripande oegennyttia skall lönas på detta sätt. Men detta är ett faktum, som alla kunna bekräfta, hvilka äro förtrogna med ryska förhållanden och stämningar.

--- För någon vecka sedan hölls i Berlin en rysk socialrevolutionär kongress, där också kadettpartiet var representeradt. Rysslands återuppbyggande är omöjligt innan bolsjevikregementet störtats, så lydte lyder omkvädet i den resolution, som här antogs. Och i Prag har för icke länge sedan hållits en stor rysk socialistkongress, där bland annat Tjernov talade, och äfven här antog man en resolution som uttryckligen afvisar tanken på koalition med bolsjevikerna I Paris hölls ungefär samtidigt ett stort möte med representanter för rysk handel, industri och finans, och äfven här antogs enhälligt en resolution om, att all handel

och industri, ja öfver hufvud taget allt produktivt arbete är omöjligt förr än efter bolsjevikernas fall

--- Det är min öfvertygelse att de chanser som man talar om i samband med sovjetregeringen, i handelsafseende praktiskt taget ingenting äro att räkna med i jämförelse med de möjligheter som komma att myllra fram i samma stund som folket vaknar upp befriadt från den bolsjevikiska maran. Då skola de få sin lön som hade råd att vänta, och som icke för djupt engagerade sig med det ryska folkets fiender. Hvarje handräckning åt bolsjevikerna är ett slag i ansiktet på det ryska folket --- (hear,hear!)

Riga den 11 Februari. Enligt telegram från Moskva framkallar Sovjetregeringens bebådade reformplaner stark oro inom det kommunistiska partiets vänsterkretsar. Man betecknar reformerna som en kapitulation inför kapitalisterna och sätter dem i förbindelse med villkoren för tillträdet till Genua. Äfven

för de inflytelserika funktionärerna komma dessa reformer, som starkt beröra fackföreningspolitiken, öfverraskande. På centrala exekutivkommitténs sammanträde, vid hvilket representanterna till Genua skulle utses, riktade den vänsterkommunistiska oppositionen en skarp protest af någon som hälst skuld till utlandet. Vidare begärdes representanter för den röda armén vid Genuakonferensen! (vid en ekonomisk konferens)

För att bekämpa oppositionen mot Genuakursen anordnar sovjetregeringen massmöten i fabriker i Moskva och Petrograd, vid hvilken nödvändigheten af att delta i konferensen i Genua framhålles. Utlandets hjälp är oumbärlig för Rysslands ekonomiska återuppbyggande och man måste därför skapa antagliga villkor för det utländska kapitalet. (sid 63)

Folkmöten i olika delar af Ryssland ha behandlat Genuakonferensen och er-

(fortsättning sid 71)

(fortsättn. fr. sid 98 f. häftet på ryska röran

Hälsingfors den 17de Januari. Rådssrysslands närvarande representant meddelar att rådsregeringen icke tillåter obehörigas inblandning i den karelska frågan. Till de obehöriga räknas äfven folkförbundet. Rådsregeringen betraktar alla försök att blanda sig i förhållandet mellan Ryssland och andra stater som fientliga handlingar (och hör se´n, bönder! – få skallen på undergångens rand vacklande stat tala)

Hälsingfors den 20de Januari. Resningen mot rådsväldet i Kaukasien antager en hotfull karaktär. De röda trupperna ha lidit flera svåra nederlag i västra Georgien- I Dagestan i Nordkaukasien sprides upprorsrörelsen sedan Moskva vägrat erkänna Dagestans oberoende.

Emomistsjeskaja Zjynj^{x)} meddelar att emissionen af pappersrubel år 1921 belöpte sig på en summa af 10000 milliarder – till jämförelse kan nämnas att Sverige år 1913 värderades till 8 milliarder guldrubel, således

---

x) bra namn

till mindre än en tusendel af de under år 1921 tryckta rubelsedlarnas nominella värde.)

Den svenska hjälpkommissionens chef i Samara telegraferar:

Härvarande befolknings fruktansvärda lidanden tvinga mig att till svenska regeringen och svenska folket sända en flammande vädjan att hjälpa ytterligare för att bekämpa en af de grymmaste och svåraste olyckor i mänsklighetens historia. Det finns ställen af hungersområdet, hvarest folket befinner sig i ett sådant elände att det leder till vansinne. Man har redan ätit lik af de döda, nu börjar man döda människor för att äta dem (uppmanar riksdagen att lämna det begärda understödet)

--- Sovjetrysslands rustningar bedrifva som veterligt är och äfven af vederbörande själfva skarpt framhålles, mycket omfattande. Det (fräcka) språk som sovjetregeringen för, hänvisande till dessa rustningar, är icke lugnande utan aggressivt. Det är under sådana förhållanden som

från sovjetregeringens sida hänvändelser gjorts till andra makter om hjälp i den hungersnöd som i hög grad är ett resultat och i ännu mycket högre grad förvärrats genom sovjetregimens inre politik

--- De hungrande kunna ej göras ansvariga för att det nya autokratväldet i Moskva består. Men det är en orimlighet att Ryssland påkallar främmande nationers offervillighet och hjälp medan de ryska resurserna i allra största omfattning användas till rustningar ("Svarta hafsflottan") och medan en millionarmé utgör den ryska statsinställning på hvars effektivitet omsorg och arbete och tillgångar offras framför allt annat. Dessa förhållanden måste i hög grad påverka uppfattningen af ryska vädjanden. sidan

Krasnaje Gazeta offentliggör en öfversikt af den ryska produktionen under det gångna året --- År 1921 har slutat med ett "katastrofalt" slutresultat. Den besådda arealen var 25% mindre än år 1920 (obs. 1920 – hur mycket mindre än före bolsjevikregimen?) metall-

industrien har att uppvisa lika jämmerliga resultat. Tackjärnsproduktionen har icke uppgått till mer än 1½ million pud, eller 2½ procent af produktionen före kriget. Under 1921 ha de ryska fabrikerna konstruerat 90 lokomotiv under det att medelsiffran från åren före kriget var 1180 lokomotiv årligen (jämför uppgifterna sidan 93 förra häftet)

Enligt de senaste meddelandena har Sovjet sändt 50 millioner – visserligen blott polska mark – till Polen för att köpa röster vid nästa val. En officiell bulletin om Rysslands handelsförhållanden innehöll nyligen äfven en uppgift om de tidningar i utlandet som direkt understödjas med ryskt guld. Först kom Tyskland med 42 tidningar och därefter Norge. Hvad kosta vidare alla dessa hundraden af emissarier, sekreterare, medlemmar af exekutivkommittén, propagandamän och instruktörer som finnas spridda jorden rundt (Afganistan, Indien etc) Medan de ryska barnen svälta ihjäl

organiseras det med ryska pengar bolsjevikisk propaganda bland Norges barn.

(Till England skickas hvarje månad 30.000 pund sterling till understödjande af propagandan derstädes – se föreg. häfte).

--- ”att erinra om det lämpliga i att reservera dessa propagandamillioner till det egna svältande folkets hjälp, det innebär för Folkets Dagblad politiken att ”deltaga i hungersmorden”. Kan man komma längre i begreppsförvirring?

Hälsingfors den 24de Januari. Pravda publicerar ett rörande bref från en rödgardist, som besvär de maktegende att icke låta Lenin bege sig till Europa, då de europeiska regeringarna ej kunna garantera att han ej blir mördad af hatfulla ryska emigranter. På initieradt håll försäkras också att Lenin icke under några förhållanden skall deltaga i Genuakonferensen --- sid 92

--- Pravda förklarar att Rysslands framgång i Genua kommer att bero af dess militära kraft, inre styrka

och förbättrande af det ekonomiska läget

Den militära synpunkten anlade Trotskij i ett tal vid Moskvasovjets senaste möte. ”Det talas nu mycket om fred” sade han, ”och Ryssland kallas till Genua. Därför måste den röda armén vara på sin vakt. England och Frankrike ha omgifvit oss med en ring af sex småstater i tro att de lagt sex grafstenar på Sovjetfederationen. Dessa småstater tro alltjämnt att Frankrike skall belöna dem för deras tjänster. Konferensen i Genua skall verka på dem som en kall dusch (sa Trotskij – den fräckaste judebengal under solen – näst Grünewald, möjligen) Efter några försmädliga ord om folkförbundet, ”denna skugga af en näfve” konstaterade Trotskij att arméns förstärkande och ökande nu påbörjats (till förbättrande af det ekonomiska läget, de också).

(Sovjet har två starka trumfer på hand i sitt hasardspel mot Europa. Den ena är dess stora utländska skuld, som

gör att det måste behandlas varligt emedan eländet annars störtar samman, i hvilket fall fordringsägarna finge stå där med lång näsa – Man kan, som bekant lefva bång på sina skulder, om de bara äro tillräckligt stora. Det andra är dess svältande millioner som måste räddas, äfven med risk att de maktägande banditerna få en galgenfrist genom att roffa åt sig en stor del af hvad som afsetts för de nödlidande)

”Finanstidende” skrifver om Europas hopp om att exploatera Ryssland bl. annat: --- ”Ryssland kan ej bjuda räddning undan krisen, dess köpförmåga varar blott så länge utländsk kapital lämnas ---

--- Materiellt strider det mot hvarje logisk tankegång att söka räddning undan världskrisen i Ryssland. Man säger att Ryssland har ordentliga naturrikedomar, men härpå kan svaras att jordens fem världsdelar ha outtömliga naturrikedomar i öfverflöd, men de ha värde för oss först när

förutsättningar finnas för deras utnyttjande, det vill säga ett rättssystem som grundval för finansiella dispositioner samt tekniskt utbildad och disciplinerad arbetskraft. Därtill kommer så transport och räntabilitetssynpunkterna. Intet af detta finnes nu i Ryssland och frågan blir då om dessa förutsättningar kunna skapas med de hjälpmedel Europa, eventuellt Nordamerikas stöd, förfogar öfver ---

--- Meningen i fråga om Ryssland skall väl vara att få en produktionsomsättning i gång^{x)}, så att maskineriet kan fortsätta och detta låter sig göra så länge som kreditgifningen fortfar, men när den en gång upphör bryta sig intressera ohjälpligt ungefär på samma sätt som nu emellan Amerika och Europa. Amerika vill ha betalt för sina fordringar, men ej i Europeiska varor och på samma sätt kommer Europa att om några år vilja ha tillbaka från Ryssland hvad det nu eventuellt kommer att

---

x) (Under bolsjevikregimen kan ej Ryssland producera något nämnvärdt – se statistik)

(oduglighet och oärlighet)

placera där, men vill för himlens skull undanbe sig en rysk industrikonkurrens (Lenins planer gå ju ut på att skapa en lifskraftig rysk industri)

--- Före kriget löstes detta mycket lätt. Europa försåg Ryssland med kapital och Ryssland åt sorglöst upp pengarna eller använde dem på sin här och flotta, d.v.s. improduktivitet, och betalade sina räntor och amorteringar genom att uppta nya utländska lån. Nu däremot har Lenin konfiskerat alla dessa feta millioner till Frankrikes förtviflan.

(Hvarför använda ej England och Frankrike de milliarder, hvilka de med stor risk att förlora dem, tänka placera i Ryssland, till att förkofra sina med stora naturrikedomar utrustade kolonier. För Frankrikes räkning omtalar Finans tidende att man nu på sista tiden fått klart för sig att Sahara skall kunna förvandlas till en fruktbar koloni. (Sahara torde vara ungefär lika stort som England, Frankrike, Tyskland och Italien tillsammantagna

Canada är större och britiska Australien nära nog lika stort som Europa – Englands afrikanska kolonier äro tillsammans ungefär lika stora som Canada)

I en artikel: Rasputin och Witte af Böck läses bl.a:

--- ”Det framgår med oemotsäglich klarhet att den egenskap som förhärskade vid det ryska hofvet var fromheten och att denna fromhet var genomdränkt med den gröfsta vidskepelse. När tsaren fått i sina händer dossiern öfver den heliga Seraphim, för hvars kanonisering han energiskt intresserade sig, blef han hjärteglad öfver att det nu äntligen lyckats att bevisa att Seraphims lik aldrig undergått förruttnelse och han skref i marginalen på ett af dokumenten de gripande orden: ”genomläst med en känsla af ousäglich glädje och djup rörelse”

--- År 1915, således midt under brinnande krig gaf tsaren audiens till franska ambassadören i en järnvägsvagn, beklädd med ikoner från golf till tak – minst 200

helgonbilder! Enligt ambassadörens vittnesmål erinrade självhärskaren till sin typ om en moskovitisk vojvod från femtonhundratalet, följaktligen inte precis om en civilisationens heros --- (och denna arma stackare härskade med oinskränkt makt öfver 180 millioner människor – ja, det vill säga under Rasputins intelligenta ledning)

--- Den franska ambassadören skildrar vidare den stora religiösa ceremoni som ägde rum i Vinterpalatset den 2^{dra} Aug. 1914. (vid krigsutbrottet) då den undergörande kasanska madonnan blef föremål för en högtidlig tillbedjan af tsaren och sex tusen människor – Fältmarskalk Kutusov knäböjde framför den 1812 och nu låg Nicholaus II där, blek och extatisk. När han efteråt trädde ut på balkongen, då var han för de otaliga människomassorna, samlade under standar, ikoner och tsarporträtt, ”den ag Gud utvalde självhärskaren (den förkroppsligade Kristus enligt den heliga synoden), den reli-

giösa ledaren, kropparnas och själarnas oinskränkte suverän”

(sidan 85) Enligt telegram från Berlin af den 31ta Januari har nu Lenin till förekommande af all säkerhet inhiberat sin påtänkta resa till Genua, ehuru han officiellt är den ryska delegationens ordförande. Han skall emellertid, så långt möjligt är, från Moskva leda delegationens förhandlingar

Hälsingfors den 1^{sta} Februari. Moskvaregeringen uppges på grund af den ständiga jäsningen i Hvitryssland ha utarbetat ett sekret förslag om Hvitrysslands förklarande som själfständig demokratiska (?) republik. Från polskt håll antages att åtgärden afser att hindra uppkomsten af en hvitrysk republik i federation med Polen.

Moskva den 31^{sta} Januari. Officiellt har den gamla rubelns kurs för Februari fastställts till – 150.000 pappersrubel!

Genève den 1^{sta} Januari. Nansens representant har telegraferat till hjälpkommittén i Genève: Hungersnöden har

blifvit så förfärlig att människor döda hvarandra och äta upp sina barn. Jag kan bevisa sanningen häraf i många fall. I --- har en man förtärt liket af sin 28 åriga broder. En kvinna i samma by har ätit upp sina båda barn, en gosse och en flicka, och en man sin dotter. Hungersnöden har nått sin höjdpunkt. Hvarje dag hör man talas om nya fall af kannibalism, särskildt i trakten af Gorni, som, liksom Orenburg, nu tillhör den amerikanska hjälpkommissionens distrikt. I södra området af Baschresrepubliken är tillståndet fruktansvärdt. Befolkningen orkar inte ta sig fram till de ställen där lifsmedlen fördelas. Ett stort antal af transporthästarna ha måst nödslaktas.

Hälsingfors den 5te Februari. Republikerna Grusien, Aserbeidsjan och Nordkaukasien ha till högsta rådet inlämnat en not med anhållan om skydd mot bolsjevikerna. De kaukasiska folken förtryckas, heter det i noten, på alla sätt af Sovjetregeringen, som omöjliggör allt kulturellt

framåtskridande. De tre republikerna bedja enträget rådet att åtminstone utverka bolsjeviktruppernas och Tjekans bortdragande. De anhålla slutligen att de kaukasiska republikerna måtte tillåtas sända representanter till Genua (hear, hear – hvad säger Lenin & Co om detta, om äfven Sovjetrysland blir representeradt därstädes?)

--- Semenovs hvita armé har framryckt västerut 600 kilometer från Charbin och besatt järnvägsstationen Mandsjurian 300 kilometer från Tjita.

Förenta staterna ha tillåtit general Semonov att bege sig till Washington för att inför amerikanska regeringen redogöra för läget i Östsibirien

Hälsingfors den 5 Februari. Vid förhör med de häktade kommunisterna har full bevisning erhållits om direkt samarbete mellan de röda ledarna här och i Petrograd (våra norrländska kommunister samarbetade som bekant med de finska) De bekanta hetsartiklarna i de finländska kommunisttidningarna ha författats i

Petrograd, där aktionen leds af de bekanta kommunistkoryféerna Kunsinen och Manner

En häktad från Ryssland hitkommen röd ledare, muraren Tuitta, har erkänt, att han i egenskap af rysk spion stått i bolsjevikarméns tjänst. Han har äfven organiserat transport af bomber till Finland, där han agiterat för ett nytt uppror. Senast har han användts som spion och kurir mellan Petrograd och finländska gränsen samt i Murmansk. I oktober sökte han sig på hemliga vägar till Finland, men häktades. Han förklarar, att han hellre vill lefva som fånge i finländska fängelser än som fri i det obeskipliga eländet i Petrograd. (och ändå arbetar han för att bringa sitt fosterland i samma elände)

Hälsingfors den 6te Januari. I ett i Moskva hållet tal har Trotski karakteriserat Sovjetrepublikens hållning till Nationernas förbund och högsta rådet. Trotski erinrade om att en fransk minister, Loucheur, ironiskt yttrat: att Sovjet erkänner högsta rådet under det

att Sovjetrepubliken själf icke blifvit erkänd. Nu är det så, förklarar Trotskij, att vi erkänna hvad som finns, vi erkänna högsta rådet, men vi erkänna icke Nationernas förbund. Högsta rådet är som en knytnäfve riktad mot oss och vi erkänna denna "knytnäfve" utan att bekymra oss om den benämning den kan ha, internationellt sedt. En knytnäfve är en knytnäfve. Hvad beträffar Nationernas förbund är det så att säga blott skuggan af en knytnäfve^{x)}. Det finns enkla själar som uppsändt böner till denna skugga af en knytnäfve, som gjort uppoffringar för den och som sändt inlagor till den, som till exempel Finland. Kanske kommer lifvet snart att lära dessa enkla själar någonting. Men om vi erkänna de allierades högsta råd, tillägger Trotskij, erkänna vi också, att detta råd knakar i alla fogar. Det är just däruti det mest betydelsefulla i den internationella politiken ligger

---

Trotskij är naturligtvis inte så dum

X) (och som således saklöst kan ignoreras)

(fortsättning sidan 73)

The Memorial by Mr Dick nr 37 b

- Ni är således hjälten som med fara för ert eget lif räddade min hustru? sade herr Håkansson och tryckte en krona i hjälten valkiga hand – Tackar så mycket, herrn, sade hjälten. Herrn vet naturligtvis bäst hva kärringen är värd.
- Hvad är det för skilnad mellan en bank och en W.C.? – I banken falla papperen först och kraschen kommer efteråt – I en W.C. kommer kraschen först och papperen falla efteråt
- Kan fröken gissa den här gåtan: Första bokstafven är p, den andra o och mitt hela något som man kan sitta på. – Så oförskämt! – Nej, hvarför det – det är ju en ponny!
- "Elefanten skall du skydda, Honom haf uti din hylla" – skref Fabian Fakir – kom att tänka härpå då min trogna väninna^{x)} (132 kilo) den 28de Januari, min 70 års dag. kl.9 på morgonen uppvaktade mig i mitt lilla krypin med kaffe med dopp.
- Från Frankrikes härjade provinser:

---

x) Ulla Winblad

- Pojkkvantingen: - Det är så man kan bli sjuk åfet – nu har dom börjat bygga opp skolan igen! (Le Journal)
- Den sörjande änkan: - Ack kära Lotten, jag hade inte en aning om hur utmärkt Carl Axel var förrän jag fick läsa inskriptionen som jag lät sätta opp på hans grafsten.
- Ä herr Lundkvist och fröken Svensson fortfarande förlofvade? – Den inbitne ungarlen: - Nej, deras förhållande har numera urartat till äktenskap.
- Läraren: - Nå Håkansson, hvar slöts Kalmar unionen.
- Håkansson moltiger
- Läraren: - Säg mig då, hvar ligger Borås elementarskola?
- Håkansson: - I Borås
- Nå hvar slöts Kalmar- Unionen
- I Borås
- Fru Lundberg – Har fru Lundgren hört att gubben Håkansson fallit i sjön och drunknadt – å kan dom inte få tag i liket
- Fru Lundgren – ja den där fru Håkansson hon har då alltid tur – nu slipper hon både att kosta på kista och begrafning.